

BASIN DUYURUSU
30 Eylül 2011

ÇOCUK VAKFI Tarafından
3 Ekim Dünya Çocuk Günü Nedeniyle
2011 Dünya Çocuk Günü Bildirisi Yayınlandı

Her yıl Ekim ayının ilk Pazartesi kutlanan **Dünya Çocuk Günü** nedeniyle **Çocuk Vakfı** tarafından **2011 Dünya Çocuk Günü Bildirisi**'ni bu yıl şair ve çocuk kitapları yazarı **Mevlâna İdris Zengin** yazdı. *Çocuklarla: Sıfır Problem, Mümkünse!..* başlıklı bildiriği sunuyoruz:

Çocuklarla: Sıfır Problem, Mümkünse!..

Yer : Dünya

Ben: Çocuk

Durum: İçinden çıkamıyorum.

Bazı şeyler evrenseldir. Bugün gibi. Bugün Dünya Çocuk Günü.

Ben bir çocuğum ve şimdi neler söyleyeceğimi pek kestiremiyorum.

Kocaman mavi bir bilyeye benzeyen dünyada galiba durum biraz karışık.

Bazı kardeşlerim aç, bazıları hasta, bazıları su bulamıyor ve bazıları bombaları, mermileri çok yakından tanıyor.

Bazıları küçücük kollarına, göğsüne bir mermi parçasını alıp başka bir dünyaya gittiler.

Bunların hepsini biliyorsunuz. Krizleri, yangınları, doğal felaketleri, savaşları, ilaçsızlıkları ve daha bir çok şeyi.

Kurumlar var, bütçeler var, söylevler var, yasalar, yönetmelikler, görev tanımları var.

Fakat çocuklar için hayatın her alanında karanlık, sisli, yağmurlu bir çok durum devam ediyor.

İlgili kurumların sayısal verileri arasında kaybolan çocukluğu bulmanız, tanımanız zor.

Bunları biliyorsunuz. Bunları artık ben de biliyorum.

Ben de biliyorum, kozmetik ya da savunma/saldırı sanayine ayrılan paranın küçük bir bölümü ile bütün çocukların doğal, sağlıklı ve iyi bir şekilde yaşamalarının mümkün olduğunu.

Ben de biliyorum, söylenenlerle yapılanlar arasındaki uçurumların sorumluları var.

Ben de biliyorum dünya başka türlü olabilirdi baylar.

Yoksulluğa, şiddete, istismara, adaletsizliğe, ikiyüzlülüğe, çatışmaya önce büyükler teslim oldu.

Çocuklar bu canına yandığım dünyada figüran bile değil.

Onlar bazen şahit, bazen kurban, bazen da seyirci.

Bugün Dünya Çocuk Günü ve ben bir çocuğum.

Bu, anlamsızlığı yüksek dünyada çocuklarla sıfır problem bakışı gündeme gelebilir mi? Sonrasında çocuklar çok boyutlu şiddet sarmallarının ortasındaki çocukluklarından bir kurşun ya da ihmalle değil de güle oynaya ayrılabilir mi?

Evenselmiş bazı şeyler, bu kesin, bu açık, bu net. Nasıl çıkılır bazı durumların içinden?

Nerden bileyim, ben bir çocuğum. Bir şey öğretmişlerdi bana: Köfte için değil, çocukluk için

SOS! SOS! SOS!

Mevlâna İdris Zengin

1966 yılında Kahramanmaraş, Andırın'da doğdu. 1989 yılında İstanbul Hukuk Fakültesi'nden mezun oldu. İkindiyazıları, Diriliş, Dergâh, Albatros, Geniş Zamanlar ve Gerçek Hayat gibi birçok dergi ve gazetede, şiir, hikâye ve denemeleri yayımlandı.

Kuş Renkli Çocukluğum isimli şiir kitabı ile 1987'de Gökyüzü Yayınları Çocuk Edebiyatı Ödülü'nü, *Korku Dükkânı* isimli kitabı ile de 1998 yılında Türkiye Yazarlar Birliği Çocuk Edebiyatı Ödülü'nü, 2008'de ise Prizren'de Türkçeye katkı yapanlarla ilgili uluslararası bir ödülü almıştır.

Bazı kitapları çeşitli doğu ve batı dillerine çevrilen yazar hakkında Mısır-Kahire, Almanya-Berlin ve Türkiye-İstanbul olmak üzere üç ayrı üniversitede üç ayrı bilimsel çalışma yapılmıştır.

30 civarında kitabı yayınlanan yazarın bazı masalları çizgi film olarak çekilmiş ve TV'de yayınlanmıştır. Yazar hâlen İstanbul'da hayatını sürdürmekte ve yazı çalışmalarına devam etmektedir. (mevlanaidris@yahoo.com)

Bilgi İçin

Çocuk Vakfı Yenibinyılın Dünya Çocukları Raporu (www.cocukvakfi.org.tr)